

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12052/2023
22.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Митар Војводић, адвокат из ..., против туженог ГГ зи ..., чији је пуномоћник Ивана Ристовић, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2155/22 од 07.12.2022. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија туженог и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2155/22 од 07.12.2022. године у другом ставу изреке, тако што се преко износа од 149.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.05.2018. године до исплате, у разлици до износа од 309.000,00 динара са потраживаном каматом на ту разлику, **ОДБИЈА** тужбени захтев као неоснован.

У преосталом делу ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2155/22 од 07.12.2022. године у делу који се односи на одлуку о трошковима поступка, **ОДБИЈА СЕ** као неоснована

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 923/2021 од 13.04.2022. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима као законским наследницима сада покојног ДД бившег из ..., исплати износ од 140.000,00 динара на име дуга у виду неисплаћеног дела уговорене накнаде од 10% за адвокатске услуге сада покојног адвоката ДД из ..., са законском затезном каматом од 04.05.2018. године, као и износ од 316.923,60 динара на име неоснованог обogaћења са законском затезном каматом од 04.05.2018. године. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца па се утврђује да је усмени уговор између правног претходника тужилаца сада покојног ДД као адвоката и туженог-противтужиоца као друге уговорне стране, којим су уговорне стране уговориле да сада покојни ДД као адвокат заступа туженог-противтужиоца у извршном поступку ради принудне наплате потраживања овде туженог-противтужиоца у износу од 3.083.000,00 динара, које му је досуђено судским поравнањем у предмету П 1216/05-30 против туженог ЈП „Љубичево“, ништав у делу у којем се овде тужени-противтужилац обавезао да адвокату ДД на име накнаде

за заступање плати износ од 10% од износа од 3.083.000,00 динара, који укупан износ је досуђен овде туженом-противтужиоцу судским поравнањем сачињеним са ЈП „Љубичево“, у предмету П 1216/05-30 пред Основним судом у Пожаревцу. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 217.314,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2155/22 од 07.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда у ставу другом и у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за исплату износа од 140.000,00 динара на име уговорене накнаде од 10% за адвокатске услуге, са законском затезном каматом почев од 04.05.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је наведена првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцима на име неоснованог обогаћења износ од 309.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.05.2018. године до исплате, а одбијен тужбени захтев за исплату износа од 7.923,60 динара са законском затезном каматом од 04.05.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је тужбени захтев усвојен преко износа од 149.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.05.2018. године до исплате и одлуке о трошковима поступка, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је испитао правилност правноснажне пресуде у побијаном делу на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија туженог у односу на одлуку о главној ствари основана, а у односу на одлуку о трошковима поступка неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП у поступку пред другостепеним судом, јер од стране другостепеног суда није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене одредаба овог закона, па нема ни битне повреде која би представљала дозвољени разлог за ревизију по члану 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

У конкретном случају, другостепени суд је прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, али није правилно применио материјално право код одлучивања о висини обавезе туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник тужилаца сада пок. адвокат ДД из ... заступао је туженог ГГ у поступку против ЈП „Љубичево“, који је вођен пред Основним судом у Пожаревцу и окончан судским поравнањем П 1216/05 од 12.01.2006. године, којим је обавезано наведено предузеће на исплату укупног износа

од 3.083.000,00 динара овде туженом. Усменим договором између адвоката ДД и туженог, уговорена је награда за заступање у извршном поступку у висини од 10% од износа потраживања од 3.083.000,00 динара. По наплати износа од 1.686.628,08 динара тужени је адвокату исплатио 20.02.2015. године износ од 160.000,00 динара на име награде за заступање, уз издату признаницу. Поступак извршења је настављен ради наплате преосталог потраживања. Наплаћен је износ од још 1.400.000,00 динара у априлу 2015. године. Пошто је адвокат ДД доживео ... 27.04.2015. године, његов син овде тужилац АА наставио је заступање туженог у поступку извршења, по заменичком пуномоћу. По предатом трошковнику у предмету И 1031/15 одређени су укупни трошкови извршног поступка у износу од 309.000,00 динара и исплаћени су овде туженом као извршном повериоцу. Након тога, тужилац АА је као адвокат самостално заступао туженог у поступку извршења код јавног извршитеља ради наплате трошкова насталих у парници ради поништаја судског поравнања и по пресуди П 2428/10 је наплатио своја потраживања на име заступања, изузев износа уплаћеног предујма од 7.923,60 динара.

У овој правној ствари, другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда да је усмени уговор закључен између адвоката и туженог ништав у делу у којем се овде тужени обавезао да адвокату на име награде за заступање плати износ од 10% од износа тужениковог потраживања за наплату, утврђеног судским поравнањем од 26.01.2006. године, зато што је у примени била Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени лист СРЈ“ бр. 54/98, 75/99 ...) којом је у члану 3. став 1. било предвиђено да поред награде чија је висина одређена овом Тарифом, адвокат и странка могу писмено уговорити и паушалну награду или награду у процентуалном износу, а чланом 23. став 1. Закона о адвокатури („Службени лист СРЈ“ бр. 24/98, 26/98 ...) прописано да адвокат има право на награду за свој рад и накнаду трошкова у вези са радом према Тарифи, па је усмено уговарање накнаде у процентуалном износу ништаво. Следствено томе, правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 140.000,00 динара, траженог на име проценутално усмено уговорене награде за заступање, која као противна принудним прописима дејство не производи. При том, уговор о заступању није ништав у делу који се односи на утврђену накнаду у извршном поступку. У питању је износ од 309.000,00 динара накнаде исплаћене извршном повериоцу, овде туженом. У расправљању о висини дуга туженог према тужиоцима, другостепени суд је основаним сматрао потраживање тужилаца у висини од 309.000,00 динара, са споредним потраживањем камате.

Међутим, основано тужени у ревизији указује да је износ од 309.000,00 динара требало умањити за 160.000,00 динара, јер је тужени тај износ платио адвокату на име усмено уговорене процентуалне награде.

Утврђена ништавост усменог уговора о награди за адвокатске услуге у висини од 10% од наплаћеног потраживања, о којој је одлучено у складу са одредбама члана 103. став 1. и 105. став 1. Закона о облигационим односима, једнако се односи не само на захтев тужилаца за исплату 140.000,00 динара који је одбијен, већ и на износ од 160.000,00 динара извршене исплате адвокату на име проценутално уговорене награде за заступање, као последице ништавости по члану 104. став 1. наведеног закона. За исплаћени износ по ништавој одредби уговора о заступању, као неосновано стеченог од стране претходника тужилаца, потраживање тужилаца од 309.000,00 динара се

морало умањити, тако да по урачунавању преостали дуг туженог износи 149.000,00 динара. Преко износа од 149.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.05.2018. године до исплате, основано је ревизијско оспоравање правилности примене материјалног права од стране другостепеног суда код усвајања тужбеног захтева у вишем износу, због чега је другостепена пресуда у том делу преиначена.

Из изнетих разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке пресуде.

Имајући у виду да је одлука да свака странка сноси своје трошкове поступка, у ситуацији када су обе странке делимично успеле у парници, заснована на правилној примени члана 153. став 2. ЗПП, а да преиначење у делу захтева не утиче на другачију оцену о праву на накнаду трошкова поступка, оцењено је да ревизија није основана у побијању правноснажне одлуке о трошковима поступка.

Из наведеног разлога, применом члана 414. став 1. и 420. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић